ליל שבת קודש פרשת נח ה'תשס"ד

בליל שבת קודש לא הרגיש מוהרא"ש נ"י בקו הבריאות ל"ע, ולכן לא איסתייע מילתא לדרוש אז ברבים.

בוקר שבת קודש פרשת נח ה'תשס"ד

בשבת קודש בבוקר, לא הרגיש מוהרא"ש נ"י בקו הבריאות ל"ע, ולכן לא איסתייע מילתא לדרוש אז ברבים.

סעודה שלישית פרשת נח ה'תשס"ד

בסעודה שלישית, סעודת רעווא דרעווין, דיבר מוהרא"ש נ"י דיבורים נוראים ונפלאים מאד על פי דברי רביז"ל בליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' א' המדבר מחן ומלימוד התורה, עיין שם.

פתח ואמר מוהרא"ש נ"י, רביז"ל אומר, (מוהרא"ש נ"י חזר בקיצור על נקודה אחת שבתורה זו של רביז"ל), דע כי על ידי התורה נתקבלים כל התפילות וכל הבקשות שאנו מבקשים ומתפללים, והחן והחשיבות של ישראל נתעלה ונתרומם בפני כל מי שצריכין, הן ברוחני הן בגשמי וכו', כי תורה נקראת יעלת חן, שמעלת חן על לומדיה, ועל ידי שיש לאדם חן נתקבלים בקשותיו, כי מיד שיש לו חן, דבריו עושים רושם ונכנסים בלב המתבקש, וזהו חיבור אותיות נח"ת, כי הנו"ן הוא בחינת המלכות שהוא התפילה, בחינת (תהלים ע"ב) לפני שמש ינון שמו, לשון מלכות, והחי"ת היא התורה שהוא החכמה והשכל שיש בכל דבר, וחי"ת הוא מלשון חיות, כי החכמה הוא החיות של כל דבר, והתי"ו הוא הרשימה בלב המתקבש, בחינת (יחזקאל ט') והתוית תיו, לשון חקיקה

ורשימה, וזהו (קהלת ט') **דברי חכמים בנח"ת נשמעים וכו'**, עיין שם כל זה בדברי רביז"ל.

והסביר מוהרא"ש נ"י, כי הנה רביז"ל מגלה לנו בתורה זו איך אדם זוכה להמשיך על עצמו חן אמיתי, שעל ידי זה יתקבלו כל תפילותיו ובקשותיו לפני ה' יתברך, כי מיד שיש לאדם חן, הרי יתקבלו תפילותיו ובקשותיו, כי דבריו הם דברי חן, ועושין רושם לטובה אצל השם יתברך כביכול, ואיך מקבלים חן? על ידי לימוד תורה הקדושה, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (עירובין נ"ד:) שהתורה נקראת "יעלת חן", על שם שמעלה חן על לומדיה, ומסביר רביז"ל שסוד הח"ן הוא חיבור אותיות ח' ונ', חכמה עם מלכות, כי התורה פותחת את עיני האדם בחכמת האמת, להכיר את השם יתברך מכל דבר, כי קודשא בריך הוא ואורייתא כולא חד (תיקוני זוהר כ"א:), ודייקא על ידי התורה מכירים את השם יתברך, כי מכירים את רצונו יתברך, וכדרך שאומר רביז"ל (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סי' י"ב) שבכל דבר שאדם עושה, צריך לראות שיהיה שם השם יתברך, ואז יעשה, ואם לאו, לאו, עיין שם, ולכאורה איך יודעים אם השם יתברך נמצא שם? אלא זהו על ידי התורה, אם המעשה שרוצה לעשות הוא הגון על פי התורה הקדושה, יעשה אותה, ואם לאו, לאו, וכשאדם מחפש התורה שבכל דבר, היינו החכמה והשכל שיש בכל דבר, אזי מקבל חיות אמיתי, כי החכמה מחיה את כל דבר, וכמו שכתוב (קהלת ז') והחכמה תחיה את בעליה, וזהו האות חי"ת, שהוא לשון חיות, ואז מתחיל להמשיך על עצמו חן.

אבל לא בכל פעם זוכים להשיג את החכמה והשכל שיש בכל דבר, כי לפעמים יש דברים שיותר גבוהים משכלו, ואז צריך לסמוך על אמונה, להאמין שבוודאי יש חכמה ושכל בתוך הדבר, אף על פי שאינו משיג אותה, וזה נקרא "מלכות", כי הוא ענין של קבלת עול מלכות שמים בדרך אמונה, אף על פי שאינו מבין אותה, והעיקר להכנים זאת בתוך הדיבור, ולומר בפה מלא לפניו יתברך, שהוא מאמין בו יתברך באמונה שלימה, ומאמין שיש חכמה ושכל עמוקה בתוך הדבר שרואה, אף על פי שאינו משיג אותה בשלימות, וזהו בחינת האות נו"ן שהוא לשון מלכות, וכמו שכתוב (תהלים ע"ב) לפני שמש ינון שמו, ופירש"י לשון מלכות, ומבאר רביז"ל (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' ע"ג) שהנו"ן נקרא דיבור, כי הדיבור הוא מלכות וכו' עיין שם, וזהו כנ"ל, שעיקר הדרך שיודעים שאדם קיבל על עצמו עול מלכות שמים, הוא על ידי הדיבור והאמונה שלו, כשהוא אומר בפה מלא שהוא מאמין בו יתברך, ויודע מרחוק שבוודאי יש חכמה ושכל בכל דבר, וכשיש לו שני דברים אלו, חכמה ומלכות, אזי מתחברים אצלו שני אותיות ח' ונ', ויש לו ח"ן.

breslevcity.co.il

וכשיש לאדם חן, אזי דבריו עושים רושם אצל לב המתבקש, ופועל מה שרוצה, וכמו שאנחנו רואים בחוש, שלפעמים אין אדם ראוי שיתמלא מבוקשו, כי הוא מבקש דבר שלא ראוי לתת לו, אבל מחמת שיש לו חן בעיני המתבקש, הלה ממלא מבוקשו אף על פי שאינו ראוי, וזהו בחינת האות תי"ו שהוא לשון רשימה וחקיקה, וכמו שכתוב (יחזקאל ט') והתוית תיו, כי על ידי החן נחקק ונרשם מקום בלב המתבקש לקבל הבקשה, ועל ידי החן נתקבלו דבריו, וזהו (קהלת ט') דברי חכמים בנחת נשמעים, נח"ת דייקא, היינו בחינת ח"ן הנ"ל והת' הנ"ל, כי על ידי שאדם מכנים עצמו בחכמת התורה, וכן חוגר את מתניו באמונה יתירה, ומשתמש עם הדיבור הקדוש, על ידי זה כל דבריו הם דברי חן, וכל מה שמתפלל לפניו יתברך עושה רושם לטובה, והקדוש ברוך הוא ממלא משאלות לבו לטובה, אשרי לו ואשרי חלקו.

וקישר מוהרא"ש נ"י את ענין הנ"ל לפרשת השבוע בקשר נורא ונפלא מאד, כי הנה מצינו בפרשת השבוע את ענין הצלת נח משאר אנשי דור המבול, וזהו מחמת שנח זכה להמשיך על עצמו חן עלאה, וכמו שכתוב (בראשית ו') **ונח מצא חן בעיני ה'**, וכן אותיות שמו הם ח' ונ', כי הוא זכה להסתכל על החכמה והשכל שיש בכל דבר, ולראות אור השם יתברך שמאיר בכל דבר, שזהו ענין צהר תעשה לתיבה, שהוא לשון זהירות ואור, כי על ידי שאדם זוכה להסתכל על החכמה והשכל שיש בכל דבר, מאיר לו אורו יתברך כשמש בצהרים, וזהו צהר תעשה לתיבה, שהוא ענין הארת תיבת התפילה, שאדם צריך לעשות דיבור המאיר (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' ט' וסי' קי"ב), כי זהו ענין מציאות ח"ן הנ"ל, שמצד אחד מסתכל על החכמה והשכל שיש בכל דבר, ומצד שני בזמן שאינו יכול להשיג החכמה, הוא חזק במדת המלכות והאמונה המאיר דרך הדיבור, ולכן נח זכה להמשיך על עצמו ח"ן זאת, ולהנצל ממימי המבול, שהוא ענין כלליות הבלבולים ומים הזדונים שעוברים על האדם מכל צדדיו (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' מ"ד), וכמו שאמר רביז"ל (ע' שיחות הר"ן סי' ל"ה) שלפני ביאת המשיח ירד מבול של כפירות ואפיקורסות בעולם ולא יהיה הצלה רק על ידי תיבת התפילה, שיסגור אדם עצמו בתוך תיבת התפילה, וידבר דיבורים המאירים לו עד שימשיך על עצמו חן, ויתקבלו כל דבריו ובקשותיו.

וזהו, ותנח התיבה בחודש השביעי וגו', ותנח, הם ג' אותיות הנ"ל של נח"ת שהוא חיבור אותיות ח"ן עם תי"ו, שהוא לשון רשימה וחקיקה, וזהו בחודש השביעי רמז לחודש תשרי, ירח האיתנים כמובא בתיקונים (דף נ"ד.), שאז כל ישראל

breslevcity.co.il

עוסקים בהקמת מלכות דקדושה, ואנחנו עובדין להמשיך על עצמינו חן עלאה כדי שיתקבלו כל תפילותינו ובקשותינו לרחמים ולרצון, ולכן אז מתקיים ותנ"ח, שכל דיבורינו ותפילותינו עושים רושם לטובה, ואנו זוכין לפעול כל בקשתינו, וזהו ההכנה לקראת ימי החורף הבאים אחר כך בימי מרחשוון, שהם מסוגלים ביותר להרבות בלימוד התורה ובעסק התפילה, ובפרט בלילות, וכמו שקרא הרה"ק רבי פנחס מקאריץ זי"ע את לילי החורף "די גילדינע נעכט", הלילות המוזהבות, כי יכולים לשבת בפינת יקרת, בהשקט לילה, ולהרבות בלימודי תורה הקדושה, וכן בתפילה ובהתבודדות, והשם יתברך יזכינו לחורף חם בעבודת השם יתברך, ונזכה להמשיך על עצמינו ח"ן עלאה, עדי נזכה להכלל בו יתברך לגמרי מעתה ועד עולם אמן ואמן.

breslevcity.co.il